

اثر سطوح مختلف مکمل ویتامینی بر عملکرد و خصوصیات لاشه جوجه‌های گوشتی در سه هفته آخر دوره پرورش

مسعود بروزگر^۱، حسین مروج^{۲*} و محمود شیوازاده^۳

۱، ۲، ۳، دانشجوی سابق کارشناسی ارشد، دانشیار و استاد پردازی کشاورزی و منابع طبیعی دانشگاه تهران

(تاریخ دریافت: ۹۱/۲/۳ - تاریخ تصویب: ۹۱/۱۲/۱۲)

چکیده

در این آزمایش اثر سطوح مختلف مکمل ویتامینی بر عملکرد و خصوصیات لاشه جوجه‌های گوشتی تغذیه شده با جیره‌های بر پایه گندم و سویا از سن ۲۲ تا ۴۲ روزگی روی بستر بررسی شد. این آزمایش با ۴۰۰ قطعه پرنده به صورت طرح کاملاً تصادفی با ۱۰ تیمار و ۴ تکرار و ۱۰ پرنده به ازای هر تکرار صورت گرفت. تیمارهای این آزمایش شامل سطوح مختلف مکمل ویتامینی و روزهای مختلف دسترسی به مکمل بوده است به صورتی که، تیمار یک جیره فاقد مکمل ویتامینی، تیمارهای ۲، ۳ و ۴ جیره‌های حاوی $\frac{۳۳}{۳۳}\%$ مکمل ویتامینی، تیمارهای ۵، ۶ و ۷ جیره‌های حاوی $\frac{۶۶}{۶۶}\%$ مکمل ویتامینی و تیمارهای ۸، ۹ و ۱۰ جیره‌های حاوی $\frac{۱۰۰}{۱۰۰}\%$ مکمل ویتامینی، که تیمارهای ۲، ۵ و ۸ فقط از روزهای ۲۲ تا ۲۸، تیمارهای ۳، ۶ و ۹ از روزهای ۲۲ تا ۳۵ و تیمارهای ۴، ۷ و ۱۰ فقط از روزهای ۲۲ تا ۴۲ در دسترس پرنده‌ها قرار گرفت. در پایان دوره آزمایش وزن پرنده‌ها در هر تکرار، میانگین خوراک مصرفی و ضریب تبدیل غذایی محاسبه شد. همچنین در پایان ۴۲ روزگی از هر تکرار دو پرنده انتخاب و کشتار شد تا فرآیندهای مربوط به لашه (بازده لاشه، درصد سینه، درصد ران، درصد قلب، درصد کبد، درصد چربی شکمی) اندازه‌گیری شود. نتایج نشان داد که بین تیمارها تفاوت معنی‌داری در میانگین افزایش وزن روزانه، میانگین خوراک مصرفی و ضریب تبدیل غذایی و همچنین خصوصیات لاشه وجود نداشت. بنابراین توصیه می‌شود که می‌توان مکمل ویتامینی را از سه هفته آخر دوره پرورش (۲۲-۴۲ روزگی) از جیره‌ها حذف نمود.

واژه‌های کلیدی: مکمل ویتامینی، جوجه گوشتی، عملکرد، خصوصیات لاشه

برای متابولیسم طبیعی بدن ضروری می‌باشدند (Coelho and McNaughton, 1995) ویتامینی در جیره به صورت دوره‌ای بازبینی می‌شود (Maiorka, 2002) ولی برخی جنبه‌های این تعیین نیاز مورد سؤال می‌باشد. تعیین نیاز به طور طبیعی در جوجه‌های جوان با جیره خالص و در شرایط حرارتی خنثی انجام می‌شود در حالی که این تعیین نیاز می‌تواند

مقدمه

ویتامین‌ها مواد مغذی ضروری هستند که در بیش از سی واکنش متابولیکی در بدن نقش دارند و برای کارآمدی چرخه کربس مهم می‌باشدند (Coelho and McNaughton, 1995). ویتامین‌ها به مقدار کمی در مواد خوراکی وجود دارند. این مواد ۰.۰۲۵% وزن و ۰.۱۵% قیمت خوراک را به خود اختصاص می‌دهند. با این وجود

در آزمایشی که به منظور بررسی سطوح مختلف مکمل ویتامینی در دو هفته پایانی دوره پرورش (۴۲-۲۹ روزگی) انجام شد، هیچ اثر معنی‌داری بر عملکرد پرندگان و ترکیبات لاشه مشاهده نکردند (Alahyari et al., 2011). در آزمایشی دیگر محققین اظهار داشتند حذف مکمل ویتامینی و موادمعدنی، تأثیر منفی بر عملکرد تولیدی، خصوصیات لاشه و پاسخ سیستم ایمنی جوجه‌های گوشتی تغذیه شده با جیره‌های بر پایه ذرت - کنجاله سویا طی سنین ۴۲ تا ۵۶ روزگی ندارد (Khajali et al., 2006).

طی آزمایشی محققین گزارش کردند حذف مکمل ویتامینی و معدنی از جیره‌های بر پایه ذرت - کنجاله سویا سبب تأثیر منفی بر ضریب تبدیل غذایی در جوجه‌های گوشتی می‌شود (Maiorka et al., 2002). در سال‌های اخیر نوسانات قیمت ذرت موجب شده است که رغبت مرغداران برای جایگزینی گندم و جو به جای ذرت در جیره‌ها افزایش یابد. از آنجا که مقدار ویتامین‌های موجود در ذرت با گندم و جو متفاوت است، بررسی اثر حذف و کاهش مکمل ویتامینی بر عملکرد طیور ضروری به نظر می‌رسد. در این راستا Alahyari et al. (2011) پژوهش خود را بر پایه گندم و جو و بر روی بستر در دو هفته پایانی دوره پرورش (۴۲-۲۹ روزگی) انجام دادند که با توجه به نتایج این محققین به نظر می‌رسد که بررسی سطوح مختلف مکمل ویتامینی در دوره‌های طولانی‌تر نیز ضروری باشد، بنابراین هدف از این تحقیق بررسی اثر سطوح مختلف مکمل ویتامینی بر عملکرد و خصوصیات لاشه در جوجه‌های گوشتی در سه هفته آخر دوره پرورش (۴۲-۲۲ روزگی) می‌باشد.

مواد و روش‌ها

این آزمایش با تعداد ۴۰۰ قطعه جوجه نر گوشتی، سویه راس ۳۰۸ در سیستم پرورش بستر، در قالب طرح کامل‌تصادی با ۱۰ تیمار، ۴ تکرار و ۱۰ پرندگان به ازای هر تکرار انجام شد. جیره‌ها بر اساس گندم و سویا توسط نرمافزار WUFFDA تنظیم شدند. خصوصیات جیره‌های مربوط به دوره‌های آغازین (۱۰-۱ روزگی) و رشد (۲۴-۱۱ روزگی) در جدول شماره ۱ و دوره پایانی (۴۲-۲۵)

در سیستم‌های متفاوت پرورش طیور کاملاً متفاوت باشد. حذف مکمل‌های ویتامینی و معدنی در جیره دوره رشد برای کاهش هزینه پرورش طیور گوشتی در Alahyari et al., 2011; Khajali et al., 2006; & Bagherirad et al., 2008 (Maiorka et al., 2002;

ویتامین‌ها اگرچه به مقدار کمی در جیره استفاده می‌شوند، اما با توجه به آمار تولید جوچه گوشتی و خوراک مصرفی آن‌ها در ایران و با توجه به این که ۶۰ تا ۷۰ درصد هزینه‌ها مربوط به هزینه خوراک است و بخش عمده خوراک از خارج وارد می‌شود به همین دلیل سالیانه مقادیر قابل توجهی ارز از کشور خارج می‌شود (با توجه به محاسبات هر سال حدود ۴۵/۵ میلیارد تومان صرف واردات مکمل ویتامینی می‌شود که ۲۹/۶ میلیارد تومان آن به دوره پایانی مربوط می‌شود). بنابراین کاهش هزینه‌های این بخش می‌تواند تأثیر قابل توجهی بر سودآوری این صنعت و تولید کنندگان آن داشته باشد. در مورد ویتامین‌ها باید گفت که با توجه به موارد ذیل به نظر می‌رسد مصرف فعلی این مقدار مکمل ویتامینی بیش از حد نیاز می‌باشد:

۱- در حال حاضر مکمل‌های ویتامینی تولیدی رایج در ایران که برای جوجه‌های گوشتی تهیه می‌شوند، چندین برابر نیازهای پیشنهادی (NRC 1994) می‌باشد.

۲- با توجه به این که ویتامین‌های محلول در چربی توانایی ذخیره شدن در کبد را دارند، این امکان وجود دارد که میزان ذخیره شده در طول دوره آغازین و رشد کفاف نیاز دوره پایانی را بدهد.

۳- در مورد ویتامین‌های محلول در آب می‌توان گفت که امکان حضور ویتامین‌های مازاد بر نیاز در مدفوع و مصرف مجدد آن‌ها از طریق مدفوع خواری وجود دارد.

۴- امکان تأمین بخشی از ویتامین‌های مورد نیاز پرندگان از طریق اقلام خوراکی که به هنگام جیره‌نویسی مورد توجه قرار نمی‌گیرد.

۵- همچنین استفاده بی‌رویه مرغداران از برخی ویتامین‌ها به صورت مازاد بر مکمل ویتامینی موجود در جیره غذایی یکی دیگر از این دلایل است.

مکمل ویتامینی، تیمار ۲ جیره‌های حاوی ۳۳/۳۳ درصد مکمل ویتامینی که از سن ۲۲ تا ۲۸ روزگی مورد استفاده قرار گرفت و از ۲۹ روزگی تا پایان دوره این مقدار ویتامین حذف شد.

روزگی) در جدول شماره ۲ آورده شده است. همانطور که در شکل ۱ مشاهده می‌شود تیمارهای این آزمایش شامل سطوح مختلف مکمل ویتامینی و روزهای مختلف دسترسی به مکمل بوده است به صورتیکه: تیمار ۱ فاقد

تیمارها	سطوح مکمل (%)
۱	۰/۰۰
۲	
۲	۲۲/۲۲
۴	
۵	
۶	۶۶/۶۶
۷	
۸	
۹	۱۰۰/۰۰
۱۰	

○ عدم مصرف مکمل ویتامینی ● مصرف مکمل ویتامینی

شکل ۱- تیمارهای مورد استفاده در آزمایش

حاوی ۱۰۰ درصد مکمل ویتامینی از سن ۲۲ تا پایان دوره پرورش. میانگین خوراک مصرفی و افزایش وزن روزانه اندازه-گیری و ضریب تبدیل غذایی محاسبه شد. در سن ۴۲ روزگی، وزن گروهی پرنده‌های هر یک از تکرارها تعیین گردید، و از هر تکرار دو قطعه پرنده که وزن آن‌ها به میانگین هر پن نزدیکتر بود انتخاب و کشتار شد. برای تفکیک لاشه، ران و سینه به طور کامل از محل اتصال خود به بدن جدا و وزن شدند. چربی محوطه بطنی به همراه چربی روی سنگدان جدا و وزن‌کشی شد. وزن قلب و کبد اندازه-گیری گردید و در نهایت وزن هر یک از این فراستجه‌ها نسبت به وزن زنده نیز سنجیده شد و درصد آن‌ها به دست آمد. ارقام به دست آمده در این تحقیق با استفاده از نرم افزار Minitab و رویه GLM مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. برای مقایسه میانگین تیمارها از آزمون چند دامنه‌ای دانکن استفاده و معنی‌داری در سطح ۵٪ بررسی شد.

تیمار ۳ حاوی ۳۳/۳۳ درصد مکمل ویتامینی از سن ۲۲ تا ۳۵ روزگی که از سن ۳۶ تا ۴۲ روزگی این میزان مکمل ویتامینی از جیره حذف شد. تیمار ۴ حاوی ۳۳/۳۳ درصد مکمل ویتامینی از سن ۲۲ تا ۴۲ روزگی. تیمار ۵ حاوی ۶۶/۶۶ درصد مکمل ویتامینی از سن ۲۲ تا ۲۸ روزگی مورد استفاده قرار گرفت و از ۲۹ روزگی تا پایان دوره این مقدار ویتامین حذف شد. تیمار ۶ حاوی ۶۶/۶۶ درصد مکمل ویتامینی از سن ۲۲ تا ۳۵ روزگی که از سن ۳۶ تا ۴۲ روزگی این میزان مکمل ویتامینی از جیره حذف گردید.

تیمار ۷ حاوی ۶۶/۶۶ درصد مکمل ویتامینی از سن ۲۲ تا پایان دوره پرورش مورد استفاده قرار گرفت. تیمار ۸ حاوی ۱۰۰ درصد مکمل ویتامینی از سن ۲۲ تا ۲۸ روزگی که از سن ۲۹ تا ۴۲ روزگی مکمل ویتامینی از جیره حذف شد. تیمار ۹ حاوی ۱۰۰ درصد مکمل ویتامینی از سن ۲۲ تا ۳۵ روزگی که از سن ۳۶ تا ۴۲ روزگی مکمل ویتامینی از جیره حذف شد. تیمار ۱۰ حاوی ۱۰۰ درصد مکمل ویتامینی از جیره حذف شد.

جدول شماره ۱ - خصوصیات جیره‌ها در دوره‌های آغازین (۱۰ روزگی) و رشد (۱۱-۲۱ روزگی و ۲۲-۲۴ روزگی)

آغازین (۱۰ روزگی)						رشد (۱۱-۲۱ روزگی)	رشد (۲۲-۲۴ روزگی)	۱۰۰/۰۰
۶۶/۶۶	۳۳/۳۳	۰/۰۰	۶۳/۴۶	۶۳/۴۹	۶۳/۳۸	۵۳/۲۲	۴۰/۶۷	۱/۸۱
۶۳/۳۸	۶۳/۴۲	۶۳/۴۶	۶۳/۴۹	۶۳/۳۸	۵۳/۲۲	گندم		
۳۱/۸۷	۳۱/۹۱	۳۱/۹۵	۳۲/۰۰	۳۱/۸۷	۴۰/۶۷	کنجاله سویا (%)	(۴۴٪)	
۱/۰۵	۱/۰۵	۱/۰۵	۱/۰۵	۱/۰۵	۱/۱۲	روغن گیاهی		
۰/۸۵	۰/۸۵	۰/۸۵	۰/۸۵	۰/۸۵	۰/۲۸	سنگ آهک		
۱/۷۲	۱/۷۲	۱/۷۲	۱/۷۲	۱/۷۲	۱/۸۹	دی کلسیم فسفات		
۰/۲۳	۰/۲۳	۰/۲۳	۰/۲۳	۰/۲۳	۰/۲۸	نمک		
۰/۲۵	۰/۱۶	۰/۰۸	۰/۰۰	۰/۲۵	۰/۲۵	مکمل ویتامینی ۱		
۰/۲۵	۰/۲۵	۰/۲۵	۰/۲۵	۰/۲۵	۰/۲۵	مکمل معدنی ۲		
۰/۲۲	۰/۲۲	۰/۲۲	۰/۲۲	۰/۲۲	۰/۲۸	دی ال میتونین		
۰/۰۹	۰/۰۹	۰/۰۹	۰/۰۹	۰/۰۹	۰/۰۹	لیزین کلراید		
۰/۰۵	۰/۰۵	۰/۰۵	۰/۰۵	۰/۰۵	۰/۰۵	جوش شیرین		
۰/۰۵	۰/۰۵	۰/۰۵	۰/۰۵	۰/۰۵	۰/۰۵	آنژیم سافیزیام		
۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	جمع		
ترکیبات محاسبه ای								
۲۸۵۰	۲۸۵۰	۲۸۵۰	۲۸۵۰	۲۸۵۰	۲۸۰۰	انرژی متابولیسمی (کیلوکالری بر کیلوگرم)		
۲۱/۳۵	۲۱/۳۵	۲۱/۳۵	۲۱/۳۵	۲۱/۳۵	۲۴/۰۷	پروتئین خام (%)		
۰/۸۱	۰/۸۱	۰/۸۱	۰/۸۱	۰/۸۱	۰/۹۷	کلسیم (%)		
۰/۴۱	۰/۴۱	۰/۴۱	۰/۴۱	۰/۴۱	۰/۴۶	فسفر قابل استفاده (%)		
۰/۱۴	۰/۱۴	۰/۱۴	۰/۱۴	۰/۱۴	۰/۱۵	سدیم (%)		
۰/۵۱	۰/۵۱	۰/۵۱	۰/۵۱	۰/۵۱	۰/۶	میتونین (%)		
۰/۸۶	۰/۸۶	۰/۸۶	۰/۸۶	۰/۸۶	۰/۹۹	میتونین+سیستین (%)		
۱/۱۲	۱/۱۲	۱/۱۲	۱/۱۲	۱/۱۲	۱/۳۲	لیزین (%)		

۱. مقدار ویتامین‌ها در هر کیلوگرم جیره: A IU۹۰۰۰، D₃ (کوله کلسیفروول) mg۶/۶ B₂, mg۱/۸ B₁, IU۱۸ E, IU۲۰۰۰ mg۱/۰۱۵ B₁₂, mg^۳ B₆, mg^۱ H_۲, mg^۳ B_۵, mg^۱ K_۳, mg^{۰/۰۱۵} B_۳, mg^{۰/۰۱۵} B_{۱۰}, mg^{۰/۰۱۵} B_{۱۱}, mg^{۰/۰۱۵} B_{۱۲}, mg^{۰/۰۱۵} B_{۱۳}, mg^{۰/۰۱۵} B_{۱۴}, آنتی اکسیدان mg^{۰/۰۱۵}.
۲. مکمل معدنی در هر کیلوگرم جیره: منگنز ۲۰۰ mg, آهن ۱۳۰ mg, روی ۱۰۰ mg, مس ۱۰ mg, سلنیوم ۱۰ mg, ید ۴ mg.

جدول شماره ۲ - ترکیب جیره‌های آزمایشی در دوره پایانی پرورش (۲۵-۴۲ روزگی)

درصدی مکمل ویتامینی						۱۰۰/۰۰
۶۶/۶۶	۳۳/۳۳	۰/۰۰	۶۳/۴۶	۶۳/۴۹	۶۳/۳۸	۱۰۰/۰۰
۵۵/۰۲	۵۵/۰۷	۵۵/۱۱	۵۵/۱۵	۵۵/۱۵	گندم	
۳۳/۰۶	۳۳/۱۱	۳۳/۱۵	۳۳/۱۹	۳۳/۱۹	سویا (%)	(۴۴٪)
۵/۰۰	۵/۰۰	۵/۰۰	۵/۰۰	۵/۰۰	سبوس گندم	
۳/۵۳	۳/۵۳	۳/۵۳	۳/۵۳	۳/۵۳	روغن گیاهی	
۰/۸۴	۰/۸۴	۰/۸۴	۰/۸۴	۰/۸۴	سنگ آهک	
۱/۵۰	۱/۵۰	۱/۵۰	۱/۵۰	۱/۵۰	دی کلسیم فسفات	
۰/۳۶	۰/۳۶	۰/۳۶	۰/۳۶	۰/۳۶	نمک	
۰/۲۵	۰/۱۶	۰/۰۸	۰/۰۰	۰/۰۰	مکمل ویتامینی ۱	
۰/۲۵	۰/۲۵	۰/۲۵	۰/۲۵	۰/۲۵	مکمل معدنی ۲	
۰/۱۳	۰/۱۳	۰/۱۳	۰/۱۳	۰/۱۳	دی ال میتونین	
۰/۰۵	۰/۰۵	۰/۰۵	۰/۰۵	۰/۰۵	آنژیم سافیزیام	
۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	جمع	
ترکیبات محاسبه ای						
۲۹۰۰	۲۹۰۰	۲۹۰۰	۲۹۰۰	۲۹۰۰	انرژی متابولیسمی (کیلوکالری بر کیلوگرم)	
۲۱/۷۰	۲۱/۷۰	۲۱/۷۰	۲۱/۷۰	۲۱/۷۰	پروتئین خام (%)	
۰/۷۷	۰/۷۷	۰/۷۷	۰/۷۷	۰/۷۷	کلسیم (%)	
۰/۳۸	۰/۳۸	۰/۳۸	۰/۳۸	۰/۳۸	فسفر قابل استفاده (%)	
۰/۱۸	۰/۱۸	۰/۱۸	۰/۱۸	۰/۱۸	سدیم (%)	
۰/۴۲	۰/۴۲	۰/۴۲	۰/۴۲	۰/۴۲	میتونین (%)	
۰/۷۸	۰/۷۸	۰/۷۸	۰/۷۸	۰/۷۸	میتونین+سیستین (%)	
۱/۰۹	۱/۰۹	۱/۰۹	۱/۰۹	۱/۰۹	لیزین (%)	

۱. مقدار ویتامین‌ها در هر کیلوگرم جیره: A IU۹۰۰۰, D₃ (کوله کلسیفروول) mg۶/۶ B₂, mg۱/۸ B₁, IU۱۸ E, IU۲۰۰۰ mg۱/۰۱۵ B_{۱۲}, mg^۳ B_۶, mg^۱ H_۲, mg^۳ B_۵, mg^۱ K_۳, mg^{۰/۰۱۵} B_۳, mg^{۰/۰۱۵} B_{۱۰}, mg^{۰/۰۱۵} B_{۱۱}, mg^{۰/۰۱۵} B_{۱۳}, mg^{۰/۰۱۵} B_{۱۴}, آنتی اکسیدان mg^{۰/۰۱۵}.
۲. مکمل معدنی در هر کیلوگرم جیره: منگنز ۲۰۰ mg, آهن ۱۳۰ mg, روی ۱۰۰ mg, مس ۱۰ mg, سلنیوم ۱۰ mg, ید ۴ mg.

(2008) مشابه می‌باشد. این محققین به حذف کامل مکمل ویتامینی و مواد معنده پرداخته‌اند و تحقیق آن‌ها در جیره پایه ذرت و سویا بود. آن‌ها بیان نمودند که حذف مکمل ویتامینی اثر معنیداری بر میزان خوراک مصرفی ندارد. نتایج حاصل از میانگین افزایش وزن Alahyari et al. (2002)، Khajali et al. (2011)، Maiorka et al. (2002)، (2011)، Maiorka et al. (2006) و Bagherirad et al. (2008) مشابه است. آن‌ها بیان داشتند که حذف کامل مکمل ویتامینی از جیره غذایی تأثیر منفی بر افزایش وزن روزانه جوجه‌های گوشتی ندارد. در آزمایشی Christmas et al. (1995) بیان کرد که حذف مکمل‌های ویتامینی و معنده در آخرین هفته دوره پایانی جوجه‌های گوشتی، اثر معنی‌داری در افزایش وزن ندارد.

نتایج و بحث

اثر تیمار آزمایشی بر خوراک مصرفی روزانه، افزایش وزن روزانه و ضریب تبدیل غذایی در پایان آزمایش در جدول شماره ۳ ارائه شده است. نتایج نشان داد جوجه‌های تغذیه شده با سطوح مختلف مکمل ویتامینی در کل سه هفته از لحاظ خوراک مصرفی، افزایش وزن روزانه و ضریب تبدیل غذایی تفاوت معنیداری نداشته‌اند. نتایج مربوط به خوراک مصرفی با نتایج Alahyari et al. (2011) مطابق بود. پژوهش این محققین در خصوص بررسی سطوح مختلف مکمل ویتامینی در دو هفته پایانی دوره پرورش (۴۲-۲۹ روزگی) و جیره بر پایه گندم و جو بود. همچنین با نتایج Coelho and McNaughton (1995) Maiorka et al. (2006) و Bagherirad et al. (2006) و Khajali et al. (2002)

جدول شماره ۳- اثر تیمار آزمایشی بر خوراک مصرفی روزانه، افزایش وزن روزانه و ضریب تبدیل غذایی در سه هفته پایانی (۴۲-۲۹ روزگی)

تیمارها*	افزایش وزن روزانه میانگین خوراک مصرفی	ضریب تبدیل غذایی (گرم)	ضریب تبدیل غذایی (گرم)
۱/۶۳	۱۳۷/۳۶	۸۳/۶۷	۱
۱/۶۲	۱۳۷/۸۹	۸۵/۱۳	۲
۱/۶۲	۱۳۸/۰۸	۸۵/۱۶	۳
۱/۵۸	۱۳۷/۳۵	۸۶/۱۱	۴
۱/۵۷	۱۳۴/۵۸	۸۵/۸۵	۵
۱/۶۶	۱۳۲/۶۲	۸۵/۶۶	۶
۱/۵۵	۱۳۲/۲۲	۸۷/۱۶	۷
۱/۵۵	۱۳۱/۸۹	۸۵/۸۸	۸
۱/۵۷	۱۳۴/۰۷	۸۶/۶۷	۹
۱/۵۴	۱۳۲/۰۳	۸۶/۱۳	۱۰
.۰/۰۷۵	۴/۰۷	۲/۰۱	SEM

* تیمار ۱ جیره فاقد مکمل ویتامینی، تیمارهای ۲، ۳ و ۴ جیره‌های حاوی٪ ۳۳/۳۳ مکمل ویتامینی، تیمارهای ۵، ۶ و ۷ جیره‌های حاوی٪ ۶۶/۶۶ مکمل ویتامینی و تیمارهای ۸، ۹ و ۱۰ جیره‌های حاوی٪ ۱۰۰ مکمل ویتامینی را دریافت کردند که تیمارهای ۲، ۵ و ۸ فقط از روزهای ۲۲ تا ۲۸، تیمارهای ۳، ۶ و ۹ از روزهای ۲۲ تا ۳۵ و تیمارهای ۴ و ۱۰ فقط از روزهای ۲۲ تا ۴۲ حاوی مکمل ویتامینی بودند.

معدنی از جیره در سنین ۳۵ تا ۴۲ روزگی اثر معنیداری در کارآیی خوراک ندارد. Moravej et al. (2011) در تحقیقی که طی آن سطوح مختلف مکمل ویتامینی در سیستم پرورش در قفس بررسی شد نتیجه

نتایج حاصل از مقایسه میانگین ضریب تبدیل غذایی با نتایج (2011) Alahyari et al. (2006) Khajali et al. (2006) و (2008) Bagherirad et al. مشابهت دارد. Patel در سال ۱۹۹۷ بیان کرد که حذف مکمل ویتامینی و مواد

Alahyari et al. (2011) با درصد ران و سینه با نتایج (Khajali et al. (2006), Deyhim and Teeter (1993) و Skinner et al. (1992), Maiorka et al. (2002) مشابه می‌باشد. نتایج حاصل از میانگین درصد چربی محوطه بطنی و کبد نسبت به وزن زنده در پایان دوره آزمایش بین تیمار مکمل ویتامینی و تیمارهای حاوی سطوح مختلف مکمل ویتامینی، اختلاف معنی‌داری نشان نداده است. نتایج Moravej et al. (2011), Khajali et al. (2011), Alahyari et al. (2011) مطابقت دارد.

گرفتند که جوجه‌های تغذیه شده با سطوح مختلف مکمل ویتامینی در هفتۀ اول دوره پایانی (۲۹-۳۶ روزگی) از لحاظ خوراک مصرفی، افزایش وزن روزانه و ضریب تبدیل غذایی تفاوت معنی‌داری نداشتند، ضمناً بین تمام تیمارهای حاوی مکمل ویتامینی اختلاف معنی‌داری از لحاظ صفات نامبرده مشاهده نشد. نتایج مربوط به خصوصیات لاشه در جدول شماره ۴ ارائه شده است. در مقایسه میانگین‌های بازده لاشه، درصد ران و سینه بین تیمار فاقد مکمل ویتامینی و تیمارهای حاوی سطوح مختلف مکمل ویتامینی اختلاف معنی‌داری مشاهده نشده است. نتایج آزمایش‌های مذکور در رابطه

جدول شماره ۴ - اثر تیمار آزمایشی بر خصوصیات لاشه و وزن نسبی قلب، کبد و چربی شکمی (بر حسب درصد)

تیمارها*	بازده لاشه	سینه	ران	قلب	کبد	چربی شکمی
۱	۶۹/۸۶	۳۱/۹۴	۲۹/۹۷	۰/۶۰	۲/۴۶	۲/۶۲
۲	۶۹/۵۰	۳۲/۹۰	۲۹/۷۷	۰/۶۷	۲/۸۳	۲/۶۹
۳	۷۰/۹۲	۳۳/۴۳	۳۰/۲۰	۰/۶۲	۲/۷۴	۲/۷۲
۴	۷۰/۲۵	۳۳/۳۷	۲۸/۶۹	۰/۶۳	۲/۷۳	۲/۵۳
۵	۷۱/۲۰	۳۳/۳۹	۲۹/۴۰	۰/۶۱	۲/۶۰	۲/۴۰
۶	۷۰/۱۹	۳۲/۳۱	۳۰/۱۸	۰/۶۱	۲/۵۱	۲/۲۵
۷	۷۱/۳۱	۳۱/۹۷	۲۸/۶۶	۰/۶۱	۲/۷۹	۲/۵۰
۸	۷۱/۱۸	۳۳/۱۷	۲۸/۹۴	۰/۶۴	۲/۶۴	۲/۴۸
۹	۷۱/۲۴	۳۲/۲۹	۲۹/۴۰	۰/۷۰	۲/۷۴	۲/۲۵
۱۰	۷۱/۴۱	۳۱/۹۶	۲۹/۴۲	۰/۶۲	۲/۷۵	۲/۳۴
SEM	۰/۶۱	۰/۷۲	۰/۵۸	۰/۰۴	۰/۱۳	۰/۲۷

* تیمار ۱ حیره فاقد مکمل ویتامینی، تیمارهای ۲، ۳ و ۴ جیره‌های حاوی ۳۳/۳٪ مکمل ویتامینی، تیمارهای ۵، ۶ و ۷ جیره‌های حاوی ۶۶/۶٪ مکمل ویتامینی و تیمارهای ۸، ۹ و ۱۰ جیره‌های حاوی ۱۰۰٪ مکمل ویتامینی را دریافت کردند که تیمارهای ۲، ۵ و ۸ فقط از روزهای ۲۲ تا ۲۸، تیمارهای ۳، ۶ و ۹ از روزهای ۲۲ تا ۳۵ و تیمارهای ۷، ۴ و ۱۰ فقط از روزهای ۲۲ تا ۴۲ حاوی مکمل ویتامینی بودند.

مخصوصاً تیامین (B₁) احتمال افزایش وزن قلب وجود دارد (McDowell, 2000). مطالعات نشان می‌دهد احتمال تأمین بخشی از نیاز ویتامینی طیور از طریق مدفوع‌خواری وجود دارد، بطوری که اکثر ویتامین‌ها در روده بزرگ و کولون مرغ سنتر می‌شوند که یا در همین ناحیه مورد استفاده قرار می‌گیرند و یا از طریق مدفوع از بدن خارج می‌گردند و سپس از طریق مدفوع‌خواری دوباره مورد استفاده قرار می‌گیرند، بطوری که در خصوص بعضی از ویتامین‌ها میزان دفع شده ویتامین‌ها

به نظر می‌رسد چربی محوطه بطنی بیشتر تحت تأثیر انرژی جیره و نسبت انرژی به پروتئین باشد و کمتر تحت تأثیر ویتامین‌های جیره واقع گردد (Jakson et al. (1982), Leenstra, (1989)). میانگین درصد قلب نسبت به وزن زنده در پایان دوره آزمایش بین تیمار فاقد مکمل ویتامینی و تیمارهای حاوی سطوح مختلف مکمل ویتامینی، اختلاف معنی‌داری نداشت. این نتایج Bagherirad et al. (2011) و Alahyari et al. (2011) با نتایج (Alahyari et al. 2008) مشابه بود. در صورت کمبود بعضی ویتامین‌ها

ویتامین‌های محلول در چربی در بدن ذخیره شده و در موقع نیاز، مورد استفاده قرار می‌گیرند.^۳) نیاز ویتامینی پرنده‌ها در سنین بالاتر نسبت به سنین اولیه و دوره رشد کاهش می‌یابد^۴) همچنین طی مطالعات انجام شده در این زمینه افزودن بسیاری از ویتامین‌ها در دوره پایانی اثر ناچیزی بر عملکرد تولیدی دارد (McDowell, 2000).

نتیجه‌گیری کلی

با توجه به نتایج بدست آمده از این پژوهش به نظر می‌رسد می‌توان در پرورش جوجه‌های گوشتی در بستر نسبت به توصیه حذف کامل مکمل ویتامینی در مقایسه با مقادیر پیشنهاد شده در کتابچه راهنمای پرورش طی سه هفته آخر دوره پرورش (۲۲ تا ۴۲ روزگی) اقدام نمود و از این طریق نسبت به کاهش ارزبری در صنعت پرورش طیور مؤثر واقع شد.

طریق مدفوع از میزان آن در خوارک، بیشتر است (McDowell, 2000). به نظر می‌رسد دلایل مختلفی در خصوص علت عدم بروز تفاوت معنی‌دار در صفات مورد آزمایش بین سطوح مختلف مکمل ویتامینی (۳۳/۳۳ و ۶۶/۶۶ و ۱۰۰ درصد مکمل ویتامینی) به شرح ذیل وجود داشته باشد: (۱) احتمال تأمین احتیاجات ویتامینی از طریق اقلام خوارکی موجود در جیره طی دوره پرورش، که عموماً به هنگام جیره‌نویسی مورد توجه قرار نمی‌گیرند، وجود دارد. (۲) مقادیری از ویتامین‌های محلول در چربی درون بافت‌های بدن به خصوص کبد و بافت چربی طی دوره پرورش ذخیره می‌شوند و احتمال استفاده از این ذخایر به منظور تأمین ویتامین‌های مورد نیاز وجود دارد. با توجه به این که در دوران آغازین و رشد میزان استفاده از مکمل‌های ویتامینی بیشتر از حداقل نیاز جوچه است، بنابراین، مازاد برخی از

REFERENCES

1. Alahyari Shahrab, M., Moravej, H., Shivazad, M. & Gerami, A. (2011). Study of possible reduction or withdrawal of vitamin premix during finisher period in floor and battery cage broiler raising systems. *Africane Journal Biotechnology*, 1033, 6337-6341.
2. Bagherirad, M. (2008). *Study of different levels of vitamin premix at finisher of rearing period in diet based on corn- soybean meal*. M. Sc. thesis, Department of Animal Sciences. University of Tehran. (In Farsi).
3. Christmas, R. B., Harms, R. H. & Sloani, D. R. (1995). The absence of vitamins and trace minerals and broiler performance. *Journal of Applied Poultr Research*, 4, 407-410.
4. Coelho, M. B. & McNaughton, J. L. 1995. Effect of composite vitamin supplementation on broilers. *Journal of Applied Poultr Research*, 4, 219-229.
5. Deyhim, F. & Teeter, R. G. (1993). Dietary vitamin and/or trace mineral premix effects on performance, humeral mediated immunity, and carcass composition of broilers during thermo neutral and high ambient temperature distress. *Journal of Applied Poultr Research*, 2, 374-355.
6. Jakson, S., Summers, J. D. & Leeson, S. (1982). Effect of dietary protein energy on broiler carcass composition and efficiency of nutrient utilization. *Journal of Poultry Science*, 61, 2224-2231.
7. Khajali, F., Asadi Khoshoei, E. & Zamani Moghaddam, A. K. (2006). Effect of vitamin and trace mineral withdrawal from finisher diets on growth performance and immunocompetence of broiler chickens. *British Poultry Science*, 47, 159-164.
8. Leenstra, F. R. (1989). *Influence of diet and genotype on carcass quality in poultry and their consequences for selection*. University of Nottingham, School of Agriculture. U.K.
9. Maiorka, A., Laurentiz, A. C., Santin, E., Araujo, L. F. & Macari, M. (2002). Dietary vitamin or mineral mix removal during the finisher period on broiler chicken performance. *Journal of Applied Poultr Research*, 11, 121-126
10. McDowell, L. R. (2000). *Vitamins in animal and human nutrition*. Iowa state Universitypress.
11. NRC, 1994. *Nutrient Requirements of Poultry*. 9th rev. ed. Natl. Acad. Press, Washington, D.C.
12. Patel, P. K., Edwerds, H. M. & Baker, D. H. (1997). Removal of vitamin and trace mineral supplements from broiler finisher diets. *Journal of Applied Poultr Research*, 6, 191-198.
13. Skinner, J. T., Waldroup, A. & Waldroup, P.W. (1992). Effects of removal mineral supplements from grower and finisher diets on live performance and carcass composition of Broilers. *Journal of Applied Poultr Research*, 1, 286-286.